

Скоро тамо да си поиде
На войска-та Анадолска,
Анадолска, Казалбашка,

Батиса'а корабие-то,
Чисти свити, емъ камухи.“

615.

Запеалъ паунъ, запеалъ,
Тамо долу въ чаире-то
Въ чаире-то, въ ливаде-то,
Слушайте малко големо
Чуете Турци, каури

Ка' пее 'паун-отъ на дърво
Ка' горе юнакъ за мома,
Като два стърка борина,
Като босильокъ за сенка,
Като карафилъ за роса.

616.

Девойко, девойко, убава девойко!
Летна перенуга, зимна теменушка!
Що сѣ расцѣтила рано претъ Велигденъ,
Рано претъ Велигденъ, велика неделя?

617.

Денѣ ми те гледамъ, ноке ми те сонвамъ,
Денѣ ми ходишъ близо до мене-ка,
Ноке ми легнувашъ на десна-та ржка
На десна-та ржка, на права-та стржна.
Съ разбудилъ лудо, ржка устърпнала
Ржка устърпнала, мома избегала;
И на перничка-та веле, емъ говоре:
„Перничко душнанко, камо ми мома-та?“ —
„Чужда бѣше, лудо, дома си отиде,
При нейзина майка, при нейни-отъ татко.“

618.

Вяхналъ юнакъ бжрза коня
Дѣ отишолъ честа гора,
Ловъ да лове диви пилци
Диви пилзи, бѣребици.
Не изловилъ диви пилци,
Тукъ изловилъ малка мома
Променена наредена,

Като китка накитена,
Като перо насузено.
Дѣ га фати за ржка-та
За ржка-та за колба-та,
Тѣ га метна на коня-та,
Тѣ га носи у свой доми.